

Grabskiego Władysława Jana

Dzielnice: Ursus

Osiedla: Gołębki

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1979

Opis

Władysław Jan Grabski (1901-1970) - powieściopisarz, poeta i publicysta. Był synem znakomitego polityka i ekonomisty Władysława, urodził się w Borowie nad Bzurą - rodzinnym majątku położonym niedaleko Łowicza. W Warszawie uczył się w gimnazjum św. Katarzyny a potem w gimnazjum im. Adama Mickiewicza. W 1920 roku zdał maturę i przez kilka tygodni walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Wtedy też rozpoczął studia prawnicze i ekonomiczne na Uniwersytecie Warszawskim i zadebiutował tomem poetyckim "Rosja. Obrazy i myśli wierszem". W latach 1924-26 studiował historię na paryskiej Sorbonie, tam też doktoryzował się. Po ślubie z Zofią Wojciechowską w 1927 roku zamieszkał w nowo wybudowanym domu w podwarszawskim Grabkowie (dziś Gołębki, ul. Przemysława 7). Początkowo pracował jako urzędnik w Biurze Ekonomicznym Banku Polskiego, jednak wykryta u niego gruźlica płuc spowodowała, że musząc prowadzić bardzo oszczędny tryb życia całkowicie poświęcił się pisarstwu. Podczas okupacji hitlerowskiej działał w AK, organizując sieć motoryzacyjną na lewym brzegu Wisły. W swoim domu przechowywał broń, ukrywał również Żydów a po Powstaniu Warszawskim uciekinierów z transportów do Pruszkowa. Blisko związany z ruchem katolickim, pisał zarówno powieści historyczne z najdawniejszych dziejów naszego kraju ("Saga o Jarlu Broniszu" w której podjął temat polskiej ekspansji politycznej i misyjnej na Wybrzeżu za czasów Bolesława Chrobrego czy też "Rapsodia świdnicka" przedstawiająca losy ostatnich książąt piastowskich), jak i podejmował tematy aktualne (cykl "Bracia", "Kłamstwo" i "Na krawędzi", gdzie opisał zamach majowy) czy religijne (rozterki młodego księdza w cyklu "W cieniu kolegiaty" i "Konfesjonał"). Zaprzyjaźniony z Konstantym Ildefonsem Gałczyńskim został oskarżony o obrazę czci poety (po jego śmierci wydał poświęconą mu balladę) i dyscyplinarnie usunięty ze Związku Literatów Polskich w 1954 roku. W 1956 roku udało mu się opublikować album "Kościoły Warszawy w Odbudowie", do którego napisał tekst. Był zapalonym bibliofilem, właścicielem kilku tysięcy starodruków, zbioru XVI-wiecznych drzeworytów, doskonale fotografował. Zmarł w Warszawie po długiej i bardzo ciężkiej chorobie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 89, rząd III, miejsce 29/30.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1979.01.31
